

29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερμίν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἄνεταιλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ' στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος Δι Θ

K ^{Δι}

σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ε ι ε σα κ ε ε ε

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σ χ ε σ τη φ ω ν η η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Η ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χ ης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μ ε ις λο γος πο νη
ρι ι ι ας τ ε προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε
κτων αυ των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λ ε μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μ ε

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μ ε εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κ ε σον ται τα ρη μα τα μ ε ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ

χη ην μὲ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τῶ την δε η σι

ι ιν μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῶ απαγ

γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ εγνωσ

τας τρι βους μὲ

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι ^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα ^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κηστην ψυ χη η ην μη

^Δ τ ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι σθ ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι ^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι ^{Δι}

ε ει σα κουσον της φω νη ης μϛ ^Δ

Γ ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σϛ προ σε χοντα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ως μϛ ^Δ

Αυτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος ^{Δι} - Ϟ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^Χ ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Π ^{Δι} οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε εμ

μα α α α σιν ^Ϟ α να δυ υ σω ω ω με εν

Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον ^Δ τϛ δι η ρη με ε

ε ε νϛ τοι οισ σω ω ω μα α α σι ^{Νη} ^Ϟ και η νω

με ε νϛ ϛ ϛ τω πνε ευ μα α α τι ^{Δι} ^Ϟ τϛ Θε ο

κη ρυ κων προ ω ω το στα α τας ^Δ τον με εν ως των Α

πο στο λω ω ων προ ε ε ξα α αρ χο ο ο ο ντα ^Ϟ

το ον δε ε ως υ περ τϛ αλ λϛ ϛ ϛ κο πι α α α

σα α α α ντα ^Ϟ τϛ ϛ τϛ γα αρ ον τω ω ως α ξι ι

 ως α θα να α τς ε δο ο ο ξης δι α

 δη η η η μα σι ι στε ε ε φα α α α νοι Χρι

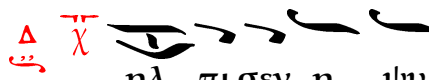

 στος ο Θε ε ος η η μων ο ε χων το με γα α ε

 ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

 ηλ πισεν η ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ...

Προσόμοια.

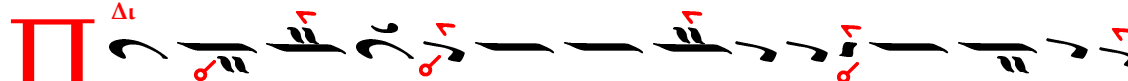
Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

 ον

Ποι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ων κα α αλ

 λε ε ε ε σιν α νυ μνη η σω ω ω με εν

 Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον της θε ο γνω σι ας

 τας πτε ρυ υ υ γας τας δι α πτα σα α ας τα πε

 ε ρα α α τα και προς ε ρα νον α νυ υ

ψω θει ει ει ει ει σα ασ τας χει ει ρα σευ α γγε λι

υ υ υ υ τυ τη ης χα α α ρι ι ι ι ι τος τς

πο ο δας της α λη θει α α ασ τυ κη η ρυ υ υγ

μα α α α τος τς πο τα μυ ςς τη η ης σο

φι ι ασ τυ Σταυ ρυ τα κε ε ρα α α τα

δι ων δαι μο ο ο ο νων ο ο φρυν Χρι στο ος κα τα

βε ε ε βλη η η η η κεν ο ο ε χων το

με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Τὸ αὐτό.

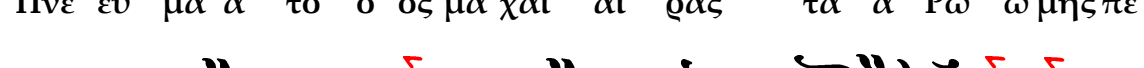
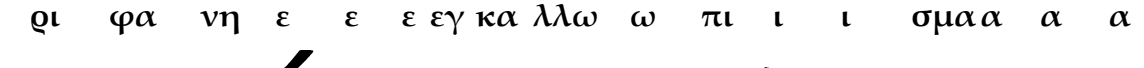
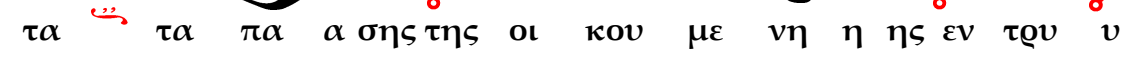
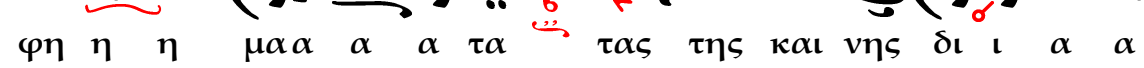

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ...

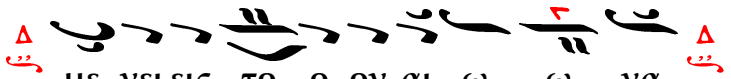
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Π οι οι οι οισ πνευ μα τι κοι οι οι οισ α α α

σμα α α α σιν ε παι νε ε σω με εν Πε ε τρο ο

 ον και Πα αυ λον ^Δ τα την α θε ο ο ο ο τη τα

 α σφα α α ατ το ο ο ο ντα ^{Νη} και μη αμβλυ νο

 με ε ε να στο ο μα α α τα ^{Δι} της φρι κτης τϛ ϛ

 Πνε ευ μα α το ο ος μα χαι αι ρας ^Δ τα α Ρω ωμης πε

 ρι φα νη ε ε ε ε γ κα λλω ω πι ι ι σμα α α

 τα ^β τα πα α σης της οι κου με νη η ης εν τρου υ

 φη η η μα α α τα ^β τας της και νης δι ι α α

 θη η κης ^Δ θε ο γρα φης πλα κας νο ο ο ϛ με ε

 νας ^Δ α α α ας εν Σι ι ων Χρι στο ος ε ξε φω ω

 ω ω νη η η η σεν ^Δ ο ε χων το με ε γα α

 ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Στίχ. 6'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Τὸ αὐτό.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ...

Δόξα.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα ^{Πα}τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π ρ}
 και α γι ω ω ^{Πα}Πνε ευ μα α α τι ^{Π ρ}
Τ^{B8} ω τριτ τω της ε ρω τη σε ε ως τω ω ω
 Πε ε ε τρε ε ^{Πα}φι ι ι λει ει ει ει εις με ^{Π ρ}το
 τριτ το οντης αρ νη σε ε ως ^Mο Χρι στο ο ο ος δι
^{Πα}ωρ θω ω ω σα α α α το ^{Π ρ}δι ο και προς τον
^{Πα}κρυ φι ο ο ο γνω ω ω στη ην ο Σι ι ι ι
^{Π ρ}μων Κυ ρι ε παν τα γι νω ω σκειστα πα α α αν τα α
^{Πα}ε πι ι ι ι στα α α α σαι ^{Π ρ}συ οι οι οι οι δα ας
 ο ο τι ι φι ι ι λω ω ω ω ω σε ^{B8}ο θεν προς
 αυ τον ο Σω ω τηρ ^{Δ ρ}ποι μαι αι αι νε ε τα προ
 βα τα α α α α μου ^Mποι μαι νε τη η η ην ε εκ λο
^{Πα}γα α α α δα α α α μου ^{Π ρ}ποι μαι νε τα Α αρ
 νι α α μου α εν τω ι δι ω αι μα α τι ^{Δ ρ}πε

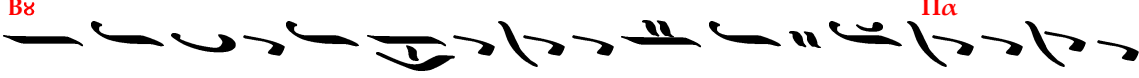
ρι ε ποι η σα α α μη ην εις σω τη ρι ι ι ι ι
 αν αυ τον ι κε τευ ε θε ο μα κα α ρι στε ε
 α πο ο ο ο στο ο ο ο λε δω ρη θη ναι η
 μι ιντο με γα α ε λε ο ος

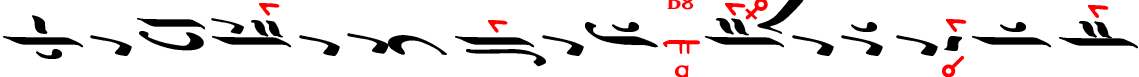
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

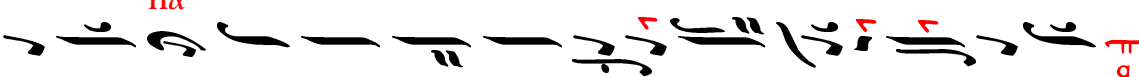
Ἦχος Πα ϕ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην
Οδι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η
 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι
 σου προ ο α α νε φω ω ω νηη η η σε
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
 τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
 σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου σε γαρ μη τε ρα προ
 ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν

 ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο

 κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α

 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να

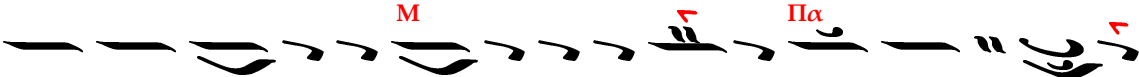

 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι και

 το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ

 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω

 μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα

 γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις

 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α

 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου

 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠδὴ Νη ρ

I δὲ ὅτι ἐν τῷ Κυρίου

παύσαι ἡμᾶς ἵνα ἴδωμεν τὴν δόξαν σου Κύριε

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦνται

θεοῦ ἡμῶν

I δὲ ὅτι ἐν τῷ Κυρίου

παύσαι ἡμᾶς ἵνα ἴδωμεν τὴν δόξαν σου Κύριε

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐνδοξαίετε τὸν Κύριον

I δὲ ὅτι ἐν τῷ Κυρίου

παύσαι ἡμᾶς ἵνα ἴδωμεν τὴν δόξαν σου Κύριε

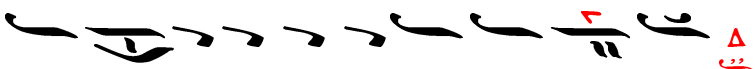

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠδὴ Δι θ

Kύριε ἡσυχάσαι ἐν τῷ

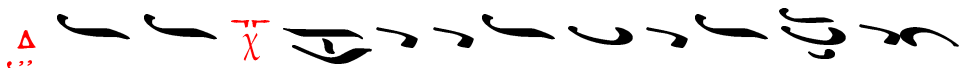

κράτει σου ἵνα ἴδωμεν τὴν δόξαν σου

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

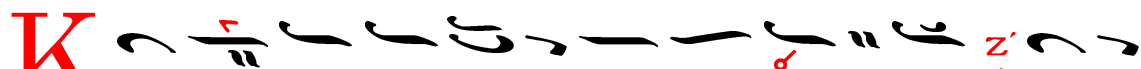

ει σα κ̣σοντηςπροσευ χη ης μ̣

K
υ υ ρι ος ει σα κ̣ σε ται μ̣ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

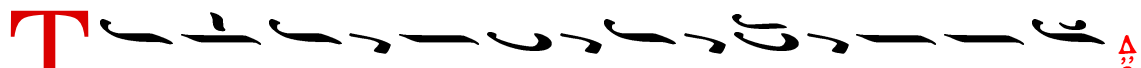

σα ας με

K
υ υ ρι ος ει σα κ̣ σε ται αι μ̣ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

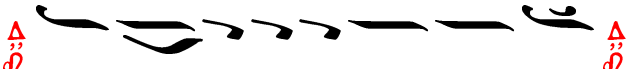

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ρ

T
ο ε λε ος σ̣ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μ̣

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

T
ο ε λε ος σ̣ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μ̣

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ
ο τι συ υ μετ ε μᾶ ς ς ει Δ

Τ ο ε λε ος σᾶ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ
πα σαστας η με ραστηςζω η ης μᾶ ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ
ε νω τι ρ
σαι τα ρη μα τα τᾶ στο μα τος μᾶ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με ρ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ
και ο Κυ ρι ος ρ
αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μᾶ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σᾶ σω σον με ν
και εν τη δυ να μει σᾶ κρινεις με ε ε ε ρ

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τⲗ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τⲗ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τⲗ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η

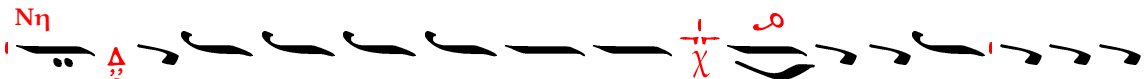

ην

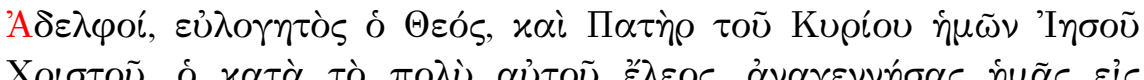
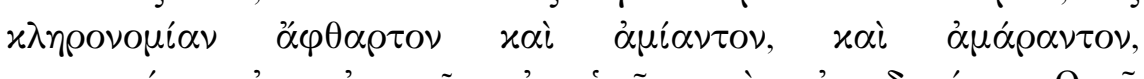
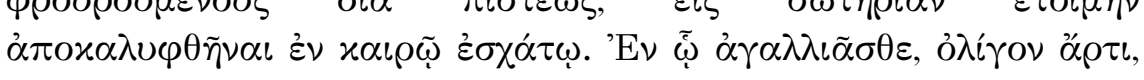
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι Νη το ε λε

ο ος σⲗ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ
 και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^{Γα}
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^{Νη}
 το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ
 και εξ αν ^{Γα}
 δρων αι μα των σω σον
^{Γα}
 με ^{Νη}
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ
 το ε λε ο
^{Γα}
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Γα}

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 3-9).

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες, ἀγαπάτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ

ἀνεκκλαλήτω καὶ δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α΄ 13-19).

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β΄ 11-24).

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέσχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας

ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δι
ευ ρο δη μοι ση με ε ροντο των πι στων ευ φη η
μω ως καλ λι ε ε ρη η η η μα χο ρο στα τη
σα α αντες α α μα τος της χα ρι τος εκ λο γος
υ υ φα α α ντας Πε τρον και Παυ λον προ ε πος σιν
ε γκω μι ι οι οισ στε φα νω ω σω ω ω ω μεν
ο τι α φθο νω ως πα α α σι τον λο γον κα
α τα σπει ει ει ρα α α αντες συν τος τοις
και την χα ριν του Πνευ μα το ο ο ος κα τε πλος
ος ος ος τι ι ι ι σαν και της α λη θι νη η
ης αμ πε ε λος υ πα ρ χοντες κλη η η μα α α α
τα βο τρυνη μιν πε πειρον ε δο μη σα αντο ευ φραι

νοντα τας καρ δι ι ι ι ι α ας η η μω ων ^β προς ρς
 βο η η η η η σω ω ω μεν ^Δ α να κε κα
 λυμ με νω προ σω πω και κα θα ρω συ υ υ νει δο ο
 τι λε ε ε ε ε γο ο ο ο ντες ^Δ χαι ρε τε
 πορθ μεν ται των α α λο ο γων και υ παρ γοι τω
 ων ε ε εν λο ο ο γω ω χαι ρε τε τσ πα ντος ποι
 η τσ και αι αι κη η η δε μο ο νος εκ λο ο γι ι
 α α τε ερ πνα α χαι ρε ε τε προ ξε νοι τω ων α γα α
 θων ^{Νη} και δι ωκ ται αι αι των δο ο λε ε ε ε ρων ^ν
^{Δι} ρς ι κε τε ε ε ευ σω μεν προ σβε ε ευ ει ν α α
 ει ^Δ ει ρη νην στα θη ραν τω κο ο ο ο σμω δω
 ρη η η η η η σα α α α σθαι ^β προς τον Κτι
 ι ι στην και Δι δα α α σκα α α α λον ^Δ και ταις
 ψυ χαις η μων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε
 ος ^Δ

Ὁ αὐτός, Ἀρσενίου.

Τ^{Δι} ς Μαθη τας τῶ Χρι στῶ και θε με λι ι ς ς
τη η ης Ἐ ε εκκλη σι ι ας τῶς α λη θεις στυ
λῶς και αι βα α α σεις και σαλ πιγ γα ας ε ε εν θε
ε ε ς τῶν τῶ Χρι στῶ δογ μα α τῶν και αι αι πα
α α θη η μα α α τῶν τῶς κο ρυ φαι ςς Πε τρον
και αι αι Πα α αυλον α πας ο κοσμος ως προ στα α τα
ας ευ φη μη η σω ω ω μεν ς τοιοι γαρ δι α
δρα μο ο οντες το κλι τος ο ο ο λον τη ης γης ὡς περ
α ρο τρω ε σπει ρα α αντην πι ι στιν και αι πα σι
την θε ο γνω σι αν κα α α τε βλυ υ σαν της Τρι α
δος δει κνυ ντες λο ο ο γον ὡ ω Πε ε ε τρε πε ε
τρα α και κρη η πις και Παυ λε σκευ ος ε ε κλο ο
ο γης οι και ζευ κτοι βο ε ες τῶ Χρι ι στῶ πα
α ντας ει ει ειλ κυ υ υ υ σαν προς τη ην θε ε
ε ο ο ο γνω σι ι αν ε θνη πο λεις τε και αι νη

η η σος Ε βραι υ υ υς δε πα α λιν προς τον
Χρι στο ο οον ε πα α νη η η γαα α α γον και
πρε σβε ε ευ υ υ σι τσ σω θη η ναι τα ας ψυ υ
χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Π ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ων Α
α α πο στο ο λων η η πε ε ε ε τρα της πι ι
ι στε ε ε ε ως και Παυ λε θε σπε σι ι ε των
Α γι ων Εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ και φω ω στη τω
θει ω θρο ο νω ω πα ρι στα α α με ε ε ε νοι
υ περ η μων Χρι στω ω πρε σβε ε ευ σα α α
α τε

Ὁ αὐτός.

Π αυ λε στο ο μα α α Κυ ρι ι υ η κρη πις τω
ω ω ω ων δο ογ μα α α των ο πο τε μεν δι
ω ω κτης Ι η σ υ τσ υ υ Σω τη η ρος νυν
δε και πρω το θρο ο νοσ των Α πο στο λων γε νο ο με ε

νος μα κα α α ρι ι ι ι ε ο ο ο θε εν αρ ρη
 η τα ει ει ει ει ει δε ες σο ο ο φε ε ως
 τρι ι τϑ Ου ρα α νϑ α να βα ας και ε
 ε κρα α α ζες δευ τε ε ε συν ε ε μοι και
 των α γα θων μη υ στε ρη η θω ω ω ω ω
 μεν

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο της α νω Ι ε ρϑ σα αλημ πο λι ι ι ι
 ται η πε ε ε ε τρα της πι ι στε ε ε ε ως
 ο ρη η η τω ρ της Ε εκ κλη σι α ας τϑ ϑ ϑ Χρι ι
 ι στϑ η της Τρι α α α αδος δυ υ ας
 τϑ κο ο σμϑ ϑ οι οι σα γη νευ ται αι κα τα λι
 πο ο ο ον τε ες ση με ε ρο ον τα ε ε ε ε
 πι ι ι ι γης ε πο ρευ θη η σαν εν α α θλη η
 σει ει προ ος Θε ε ε ε ο ον και προ σβευ ϑ σιν αυ

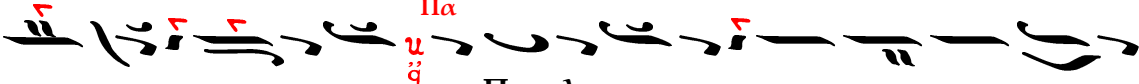
τω ε εν παρ ρη σι ι ι ι α τσ σω θη η ναι
τας ψυ χα α α α α ασ η η μων

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

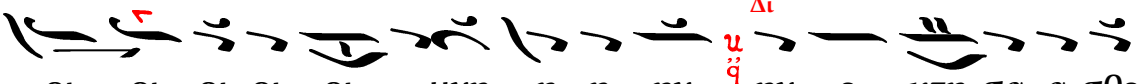
Η σο φι ι α τσ θ Θε ε ε θ ο
συν α ι δι ι ος Λο γο ος τσ Πα α τρος
θως εν Ευ α γγε λι οις προ ο ε ε ε φη
φορ τα κλη μα τα υ μει ει ει ει εις ε ε ε ε στε
πα νε ευ φη μοι οι Α α πο ο ο ο ο στο ο
ο λοι οι τον βο ο τρυν τον πε πει ει ρο ο ον και αι
τε ερ πνον εν τοις κλα δοις υ υ μω ω ω ω ων φε
ε ρο ο ον τες ο ον οι πι στοι ε σθι ο ον τες ε
πι στοι χσ σ σ σ σ μεν γευ σιν προς ευ φρο ο
ο ο συ υ υ υ νον Πε ε τρε η πε τρα τη ης πι ι

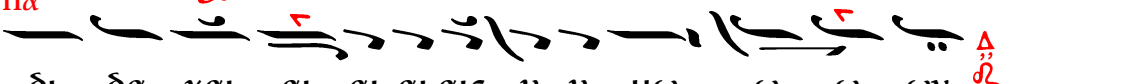
 ι στεε ε ε ως ^{Πα} και Παν λε καυ χη η μα α της οι οι

 κσ με ε ε ε νης ^{Κε} στη η ρι ξα α τε ε ποι οι οι

 οι οι οι οι οι μνη η η ην ^{Δι} ην ε κτη σα α σθε

^{Πα} δι δα χαι αι αι αι αις υ υ μω ω ω ων ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

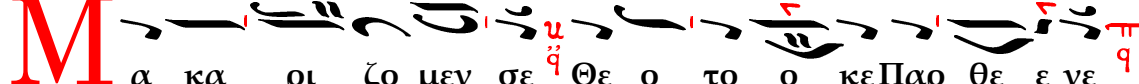
Ἦχος ^Π Πα ρ

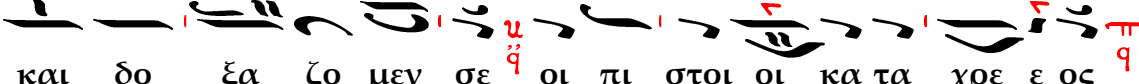
^Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων

 αι ω ν νωνα μην ^υ

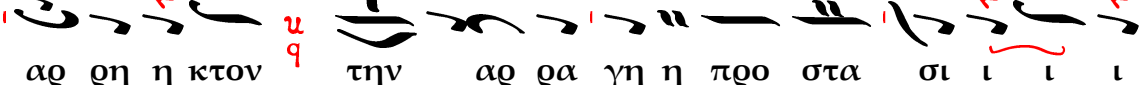
^Μ α κα ρι ζο μεν σε ^υ Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε ^Π

 και δο ξα ζο μεν σε ^υ οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος ^Π

 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

 αρ ρη η κτον ^υ την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

 αν ^υ και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω

 ω ω ων ^Π

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος ^Π Πα ρ

^{Πα} **Τ** α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις ος ^Π

τις δι η γη σε ε ται εν δο ξε Α α πο ο ο ο
 στο ο λε Πα α α αυ λε η τις πα ρα στη σει τς
 α γω νας και τς κο πς ς σς ε κο πι α σας εν
 τω Ευ α γγε λι ω τς Χρι ι ι ι στς ι
 να παν τας κερ δη σεις και Χρι στω προ σα γα α α α γη η
 ης την Ε εκ κλη σι ι ι ι αν αλ λα ταυτην αι
 τη σαι φυ λα αττειντην κα λην σ ο μο λο ο γι ι ι
 αν με χρι τε λευ ται α ας α να α πνο ο ο ο
 ης Παυ λε Α πο ο στο ο λε και δι δα σκα λε τωων
 Εκ κλη η η σι ι ι ι ων

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ

πέρατα τῆς οἰκουμένης
 τα ρη μα τα α Α α αυ

τς

Τ α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σς

τις δι η γη η σε ε ται εν δο ξε Α α πο ο ο ο

στο ο λε Πα α α αυ λε τς κο πς τς μοχ θς τας α

γρου πνι ι ι ας ⁹ τας εν λι μω και δι ψει κα κο
 ο πα α θει ει ας ²² τας εν ψυ χει και αι γυ μνο ο ο
 τη η η η τι ⁹ την σαο γα νην τς ρα βδι σμκ
 ρς τς λι θα α σμς ⁹ την πε ρι ο ο δον τον βυ
 θον τα α ναυ α α α γι ι ι ι α ⁹ θε α τρο
 ον ε ε γε ε νκ και αι Α α γγε ε ε λοις και αι
 αν θρω ω ω ποις ⁹ πα ντα εν υ πε μει ει νας εν τω
 εν δυ να μκ ντι ι σε Χρι ι στω ⁹ ι να κο
 σμον κε ερ δη η σης ²² εν Χρι στω Ι η σκ τω ω Κυ
 ρι ι ι ω ω ω ω σκ ⁹ δι ο δυ σω πκ με εν σε
 οι τε λκν τς την μνη η μην σκ πι ι στως ⁹ α δι
 α λει πτως ι κε τε ευ ε ²² τς σω θη ναι τας ψυ
 χα α ας η η η η μων ⁹

Στίχ. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ⁹ α ναγ ^χ γελ λει το στε ε ε ρε ε ω ω

ω μα ⁹

Τ
Πα

ῥ
ῥ

ρς φω στη ρας τς με γα λς της Εκ κλη η σι ι ι

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

ας Πε τρον και Παν λον ε ευ φη μη η η σω ω ω ω

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

μεν υ περ η λι ον γαρ ε λα αμ ψαν εν τω της

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

πι στε ως στε ρε ε ω ω ω μα α α α τι και

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

τα ε θνη ταις α κτι σι τς κη ρυ γ μα α τος εκ της

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

α γνοι ας εις την θει αν γνω σιν ε ε πα νη η η

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

γα α α α γον ο μεν τω σταυ ρω ω προ ση λω ω

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

θεις προς ς ρα νον την πο ρει αν ε ποι η σα α

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

το εν θα της βα σι λει ας πα ρα Χρι στς τας κλεις ε εγ

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

κε χει ει ει ρι ι ι ι στο ο δε τω ξι ι φει α α

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

πο τμη η θεις προς τον Σω τη ρα εκ δη μη σας

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ζε ε ε ε ται και

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

αμ φο τε ροι τον Ισ ρα ηλ κα τα γγελ λς ς σιν ως

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

εις αυ τον τον Κυ ρι ι ον χει ρας α δι κω ως εκ

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

τει ει ει να α α α ντα διο ευ χαις αυ των Χρι

π
9

ῥ
ῥ
ῥ

στε ο Θε ος η η μων τς καθ η μων κα τα α α

βα α α α λε

Δόξα. Ἐφραίμ Καρίας.

Ἦχος Πα

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε Πα ορ τη χα αρ μο συ υ νος Δι ε πε λαμ ψε

τοις Πα πε ρα α σι ση η η η με ε ε ε ρον η

παν σε πτος μνη μη των σο φω τα τω ω ων α α α

πο ο στο ο ο λων και κο ρυ φαι ων Πε ε τρου ου

και Πα α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο

Νη ρε ε ευ ου ου ου σα εν ω δαι αι αις και αι

υ υ υ μνοις ε ορ τα σω μεν και η μεις α δε ελ

φοι την παν σε βα σμιον ταυτην η με ε ραν βο ω

ων τες προ ος α α αυ τους και ρε Πε ε τρε

α α πο ο στο ο ο ο λε και γνη σι ι ι ε ε

φι ι ι λε του σου δι δα σκα λου Χρι στου ου του ου ου

Θε ου ου η η η η μων ^{Δι} χαι ρε Πα αυ λε πα αμ
 φι ιλ τα α α α τε ^Δ και κη ρυ υξ της πι ι
 ι ι στε ε ε ε ως ^{Πα} και δι δα ασκα α λε ε της
 οι οι κου με ε ε ε νης ^Δ ως ε χον πα ρη σι ι
^{Κε} α αν ζευ γο ο ο ος α γι ο ο λε ε ε ε κτον ^Δ Χρι
 στον τον Θε ον η η μων ι κε τε ε ε ε ευ σα α
^{Κε} τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} σω θη η ναι
 τα ασ ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^{Πα} Πα

^Χ **Κ** αι νυν και α ει ^Δ και εις τας αι ^Χ ω ναστων
 αι ω νων α μην
^Η ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη ^Δ η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης ^Δ σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποινα ^Δ με τα των Α πο στο
 ο λων ^Δ και παν των των Α γι ι ων ^Δ ε λε η θη

ναιταςψυ χας η μω ω ω ω ω ω νων

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς υ υς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Θε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

πρε σβευ ε ε ε δε σποι να με τα τω ω ω ν

Α α πο ο στο ο ο λων και παντων των Α α γι

ι ω ν ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μω ω ω ω νων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος ᾠδῆς Δι-Θ

Ο ἱ τῶν Ἀποστόλων πρῶτο οὐρανοὶ καὶ τῆς
οὐρανῶν κῆμενης διδασκαλοὶ τῶν Δεσποτῶν ὁλων
πρεσβευσάτε εἰρηνην τοῖς κῆμενηδωρη
σασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν το μεγαλεος

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Το ἀπαιώριος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοῖς α

γνωστον μου στηριον ^ε δια σου Θεο το κε τοις ε
 πι γης πεφανερωται ^ε Θεος εν ασυγχυτω ε
 νωσει σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσι ως υπερ
 ημων καταδεξαμενος ^ε διου αναστησας τον
 πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η
 μωων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετά τὰ ἀπολυτικά,
 ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.
